

Viering Rerum Novarum 2016

VOORAF

De viering bevat een **keuzemogelijkheid aan teksten en gebeden**.

De aangeboden teksten kunnen zowel in een eucharistieviering als in een gebedsdienst verwerkt worden.

Jullie keuze geeft een eigen kleur en hart aan dit biddend en zingend samenzijn.

Samen bidden (= *vet gedrukte teksten*) stimuleert de betrokkenheid en de verbondenheid.

Het is aangewezen en zinvol om **vrijwilligers** van Beweging.net en de partnerorganisaties te betrekken bij het **lezen** van verschillende liturgische teksten.

De plaatselijke voorzitter of een bestuurslid kan aangesproken worden om een **welkomst- of dankwoord** te verzorgen.

Liederen voor deze viering worden niet voorgesteld. Deze zijn immers sterk afhankelijk van en verbonden met de plaatselijke geloofsgemeenschap. De liederen worden dan ook best gekozen in overleg met de voorganger en het (eventueel) aanwezige koor.

Rerum Novarum gisteren en morgen

De encycliek 'Rerum Novarum' – wat 'nieuwe dingen' betekent – geschreven door paus Leo XIII in 1891, blijft een model van sociale betrokkenheid.

De Kerk engageerde zich in het debat over het maatschappijmodel van de 'goede samenleving', een debat toenmalig beheerst door de liberale en de socialistische tenoren. De kritiek van de Franse sociaal-katholiek A. De Mun sprak boekdelen: *"Iedereen spreekt over het sociale vraagstuk en over de oplossing ervan, vervolgens gaat men een sigaar opsteken en een glas wijn drinken, maar niemand wil er zich mee bezig houden."*

Op sociaaleconomisch gebied was de eerste industriële revolutie volop aan de gang.

De wereldbrief was gewijd aan 'het lot van de arbeiders' en formuleerde in de vorm van een aantal uitgangspunten de sociale leer van de Katholieke Kerk. Uitgangspunten waren een rechtvaardig loon (*niet op basis van vraag en aanbod maar uitgaande van de waardigheid en reële noden van de persoon*), het recht op eigendom, het middenveld en het natuurlijke recht op vereniging (*het principe van samenwerking en dialoog in plaats van klassenstrijd als fundamenteel middel voor sociale verandering*), solidariteit met de zwakkeren of een (impliciete) optie voor de armen. Deze uitgangspunten waren ook de bevestiging van ontwikkelingen van onderuit, de bevestiging van innoverende initiatieven vanuit de basis.

De sociale kwestie is een rechtvaardigheidsprobleem dat structureel moet aangepakt worden, het is geen liefdadigheidsprobleem dat van persoon tot persoon moet geregeld worden. Daarom werden zowel overheidsingrijpen als de vorming van vakbonden genoemd. Paus Leo's pleidooi voor vakorganisaties, de erkenning van afzonderlijke bewegingen van werknemers, was niet alleen een vernieuwing binnen kerkelijke kringen, maar ook daarbuiten. Rerum Novarum geeft de contouren weer van een sociale leer, maar is geen systeem. Er worden veeleer antwoorden gegeven op concrete situaties. Zo was het bijvoorbeeld ook een strategie om te vermijden dat de socialisten te invloedrijk werden. *"Rerum novarum werd het inspiratie- en het referentiedocument voor de christelijke activiteit in de sociale sfeer"*. (Compendium van de sociale leer van de Kerk, pagina 52)

Leo XIII was zich zeer goed bewust van zijn centrum-linkse opstelling want aan een van zijn medewerkers zei hij: *"Misschien denk jij ook dat dit socialisme is, ik denk dat het puur christendom is."* Een godsdienst is niets waard zonder gerechtigheid !

Als beweging.net willen wij vermijden dat onze oorspronkelijke inspiratie een vage herinnering wordt, een spreekwoordelijk en in de volksmond klinkend 'rerum fanfarum'. In een snel evoluerende wereld moeten we telkens opnieuw zien, telkens opnieuw oordelen en reflecteren, telkens opnieuw handelen. 125 jaar later doen we opnieuw een oproep aan onze verbeeldingskracht en onze praktische gedrevenheid om een sociale en leefbare samenleving op te bouwen, en die omvat iedereen, niemand uitgesloten.

In een tijdperk van globalisering die wordt voortgedreven door technologie/robotisering en de economische krachten van het kapitalisme zijn de uitdagingen groot. In de beste traditie van onze beweging willen we ook nu strijdbaar en creatief aan het debat deelnemen.

Als open netwerkorganisatie willen we op het kruispunt van rechtvaardigheid staan vanuit het werken aan een vlechtwerk van positieve bondgenoten. 'We are connected' met alle personen en organisaties die nieuw en anders naar de werkelijkheid willen kijken.

We vinden zeker en vast ook een tochtgenoot in de huidige paus Franciscus. Hij maant aan tot strijd tegen sociale ongelijkheid want *aan de kant van de armen gaan staan is evangelisch, geen communisme.*

Vandaag staat de zorg voor de mens niet los van de zorg voor milieu en dier.

In zijn recente encycliek 'Laudato Si' schrijft paus Franciscus:

"We kunnen vandaag niet ontkennen dat een echte ecologische aanpak steeds evolueert naar een sociale aanpak waarbij gerechtigheid deel moet uitmaken van het milieudebat, om zowel de schreeuw van de aarde als die van de arme te horen".

Een encycliek waarvan de Nederlandse theoloog Erik Borgman (*Hoogleraar Publieke Theologie aan de universiteit van Tilburg*) zegt dat dit de nieuwe Rerum Novarum is.

EUCHARISTIEVIERING:

“De wereld is van iedereen”

Welkom

Kruisteken

Openingswoord

Op 15 mei zal het precies 125 jaar geleden zijn dat paus Leo XIII zijn encycliek ‘Rerum Novarum’ schreef. Die encycliek wordt algemeen erkend als het beginpunt en de ‘magna charta’ van de katholieke sociale leer. Met dit schrijven engageerde de Kerk zich in het debat over het maatschappijmodel van de ‘goede samenleving’.

Vandaag/vanavond willen wij als Beweging.net en zijn partners – 125 jaar later – vierend samen zijn rond het thema: “De wereld is van iedereen”.

Dat is het project, de uitdaging, de droom waaraan we met veel goesting verder willen werken de komende jaren en decennia.

Want de wereld is natuurlijk nog niet van iedereen.

Er is nog veel ongelijkheid en onrecht in deze wereld, dichtbij en veraf.

En onze planeet, deze zuster huilt omwille van de schade die we haar berokkenen door onverantwoord gebruik en misbruik van de goederen.

Deze viering wil ons positief inspireren, ons bemoedigen en ons uitnodigen om ons blijvend te verbinden met alle mensen, niemand uitgesloten en om de aarde, ons gemeenschappelijk huis met zorg te omringen.

Een viering waarin we ook onze dankbaarheid willen uitspreken voor de inzet van zovele vrijwilligers in onze Bewegingen.

Een viering die ons ook uitnodigt om ons te verbinden met onze diepste Bron, onze Bondgenoot voor de goede en de kwade dagen, God zelf.

Moment van inkeer en ommekeer, moment van vergeving

(1)

Verloren zonen, verloren dochters,
verloren vaders, verloren moeders,
verloren mensen, zonder land,
zonder bezit.

Nergens gebeurt er iets op aarde
dat mij niet aanbelangt,
ik ben als mens geen eiland.

In het groot kan ik er weinig aan doen,
wel in het klein:
onterechte beschuldigingen kan ik weerspreken,
veralgemeningen doorprikken,
me niet laten regeren door angst
en me proberen in te leven in wat ik me zelfs niet voorstellen kan.

*God,
Gij wilt dat we vrij zijn,
Gij wilt dat we leven,
Gij wilt ons vooral raakbaar voor alles wat onze naasten overkomt,
waar ook ter wereld.
Wil u hier over ieder van ons ontfermen...*

Naar 'Twaalf stapstenen naar barmhartigheid' – 'Open U' – februari 2016.

(2)

Als we de rijkdommen
van de aarde uitputten
en de lucht verpesten
dan denken we niet
aan wie na ons komen.

Het is veel gemakkelijker
de wereld te verkleinen
tot onze eigen leefwereld
dan globaal te denken.

Als een maatschappij
kortzichtig is
worden christenen gevraagd
daar tegen in te gaan.

*God,
als Gij ons vraagt de hoeder te zijn
van onze broeder en zuster
roept Gij ons meteen op
om ook de hele schepping in ons hart te dragen.
Mochten wij het van U leren
zorgzaam te zijn met heel ons hart.
Wil u daarom over ieder van ons ontfermen...*

*Naar 'Twaalf stapstenen naar barmhartigheid' – 'Broeder Aarde – Water, Zuster Vuur – Lucht' –
juli 2016.*

(3)

*Niets in deze wereld mag ons als gelovige en als kerk onverschillig laten.
Voor de momenten dat we niet raakbaar waren bidden wij nu eerst om ontferming...*

Is er dan niemand die de pijn verlicht?
Niemand die weigert onverschillig te blijven
voor het getekende gelaat van zoveel mensen?

Talloos zijn de gezichten
waarmee we worden aangekeken en toegesproken:
het gezicht van het hongerige kind,
het gezicht van de zoekende jongere,
het gezicht van de jonge werkloze,
het gezicht van de bejaarde en eenzame buurvrouw,
het gezicht van de uitgebuite mijnarbeider,
het gezicht van de landloze boer,
het gezicht van de vermoeide huisvrouw,
het gezicht van de mishandelde vrouw,
geheel de schepping dichtbij en veraf.

Laat ons partij kiezen voor die getekende gezichten,
solidair zijn met al die kwetsbaarheid...

*Barmhartige God,
maak ons gevoelig voor uw Bijbels Woord
en geef ons de kracht om ernaar te leven.
Dat vragen wij U voor vandaag en al onze levensdagen.
Amen.*

Openingsgebed

(1)

God, bondgenoot van mensen,
U zoekt mannen en vrouwen met een hart voor gerechtigheid.
Schenk ons een positieve geest
omdat we de strijd voor meer humaniteit niet moe worden.
Houd in ons de verontwaardiging levend
om wat mensen isoleert en uitsluit.
Houd ons in beweging voor vergeten mensen,
minder begoeden, pechvogels,
gestranden, uitgeslotenen, kanslozen.
En dat heel de schepping ons lief mag blijven.
We vragen het in Jezus' naam.
Amen.

(2)

God, bondgenoot van mensen,
open onze ogen opdat wij zien wat mensen hindert
op hun weg naar geluk.
Open ons hart opdat wij ons engageren om
samen hindernissen weg te werken.
Dat we geloof in het goede blijven vertellen,
hoop aan wie ontmoedigd is,
liefde aan wie onverschillig is,
vergeving aan wie kwaad heeft gedaan
en vreugde aan wie ongelukkig is.
Amen.

Eerste lezing

(1)

Handelingen 1,1-11 : 'Wat staan jullie daar toch naar de hemel te kijken?'
(= eerste lezing liturgie Hemelvaart)

of eerste lezing uit de liturgie van het weekend.

(2)

***Paus Franciscus schrijft in zijn Encycliek Laudato Si over
“Wereldwijde ongelijkheid” :***

Het menselijk milieu en het natuurlijk milieu gaan samen achteruit en we kunnen de achteruitgang van het milieu niet op een goede manier aanpakken als we geen aandacht hebben voor de oorzaken die samenhangen met de menselijke en sociale achteruitgang.

De verslechtering van het milieu en van de samenleving treffen vooral de zwaksten van de planeet:

“Zowel de ervaring van het dagelijks leven als het wetenschappelijk onderzoek tonen dat de zwaarste gevolgen van de milieuschade terecht komen op de schouders van de armsten”.

Zo bijvoorbeeld berokkent de uitputting van de visreserves vooral schade aan wie van de artisanale visvangst leeft en geen alternatieven heeft; de vervuiling van het water treft vooral de meest armen die niet de middelen hebben om gebotteld water te kopen, en de stijging van zeeniveau treft hoofdzakelijk de arme kustbewoners die niet weten waarheen. De impact van de huidige ongelijkheden manifesteert zich ook in het voortijdig overlijden van vele armen, in conflicten die ontstaan door gebrek aan middelen en in zoveel andere problemen waarvoor er onvoldoende plaats is op de wereldagenda's. (...)

We kunnen vandaag niet ontkennen dat een *echte ecologische aanpak steeds evolueert naar een sociale aanpak* waarbij gerechtigheid deel moet uitmaken van het milieudebat, *om zowel de schreeuw van de aarde als die van de arme te horen.*

Uit ‘Geprezen zijt Gij! Laudato Si’ – Encycliek van Paus Franciscus, nummers 48 en 49, 2015.

(3)

***Paus Franciscus schrijft in zijn Encycliek Laudato Si over
“Rechtvaardigheid tussen de generaties” :***

Het begrip algemeen welzijn sluit ook de toekomstige generaties in.
De internationale economische crisissen hebben op een meedogenloze wijze
de schadelijke gevolgen laten zien van een miskennis van een gemeenschappelijk levenslot
die ook rekening houdt met de toekomstige generaties.
Men kan niet meer spreken van duurzame ontwikkeling
zonder solidariteit tussen generaties.

Als we kijken naar de situatie waarin we de planeet doorgeven aan de volgende generaties,
treden we binnen in een andere logica,
die van een gave die we gratis ontvangen en doorgeven.
Als de aarde ons gegeven is,
dan kunnen we ze niet alleen meer benaderen vanuit utilitaristisch criterium
van efficiëntie en productiviteit in dienst van ons eigenbelang.
Het gaat hier niet om een persoonlijke keuzemogelijkheid
maar om een fundamenteel rechtvaardigheidsprincipe
omdat de aarde die we ontvangen hebben, ook toebehoort aan hen die na ons komen.

De bisschoppen van Portugal riepen op om deze plicht tot gerechtigheid waar te maken:
“De zorg voor het milieu moet vertrekken vanuit de logica van ‘ontvangen hebben’.
Het is een lening die elke generatie krijgt
en die moet doorgegeven worden aan de volgende generatie.”

Een integrale ecologie heeft deze ruime kijk.

Uit ‘Geprezen zijt Gij! Laudato Si’ – Encycliek van Paus Franciscus, nummer 159, 2015.

(4)

Om mensen is het te doen

Als je op een van de welgekomen zonnige lentedagen
door de kuip van Gent wandelt,
kom je ze tegen.
(Zij komen natuurlijk ook jou tegen)

Lelijke, dikke, magere en taaie,
natuurlijk en onnatuurlijk gebruikte,
langharige, kortgeschoren,
uiterlijk heel knappe, gestroomlijnde,
speelse, zonnige, robuuste,
kortgestuikte, afwezige, venijnige,
oude, jonge, verlepte, gekleurde,
getekende, onbezorgde, weke, driftige,
met wassende zomersproetjes,
gejaagde, op het eerste zicht onuitstaanbare,
spontaan sympathieke, lompe, ronde, bekende, vreemde...
... allemaal mensen.

Elk van hen met een eigen verhaal
dat we meestal niet kennen
en dus ook niet verrekenen
in de eventueel spontane bedenkingen die wij ons bij die mensen maken.

Wel, om die mensen is het te doen in *Beweging.net*.
En vooral om de minsten onder hen.
Weten dat ik daar op die zonnige lentedag,
in de kuip van Gent, ook tussenloop,
met mijn verhaal en zijn kronkels,
stemt mij vrij mild tegenover heel die kleurrijke bende.

Ik denk dan wel eens:
allemaal Gods schepselen,
gemaakt naar zijn/haar gelijkenis.
Mensen, allemaal met hun eigen lichtglans, ook dat.
Ik bid dan wel eens:
open mijn ogen voor uw licht in mensen.

God heeft dat Licht in mensen reeds lang door, (de streken ook).
Wij mensen zijn iets trager.
Blijven proberen !

Pastor André Quintelier

(5)

Het katholicisme is van de straat.

De straat waar we de mensen tegenkomen die wij niet hebben uitgekozen, maar waarmee wij een samenleving vormen. De straat waar goede en mooie dingen te beleven zijn, maar waar je volgens de meeste opvoeders niet teveel moet rondhangen. Dat is niet netjes en de straat is niet zonder gevaren.

De Franse mystica en activiste Madeleine Delbrel (1904 – 1964) maakte de straat expliciet tot het centrum van haar geloof. Katholiek zijn betekende voor haar: behoren bij wie meestal niet gezien worden, degenen die straten en de pleinen, de metro's en de treinen vullen, die leven in een wereld waarop ze zijn aangewezen maar die ze maar in zeer beperkte mate kunnen beïnvloeden.

Het katholicisme is van de straat, maar Nederlanders willen niet langer van de straat zijn. En religie, wil ze respectabel zijn, doet er beter aan zich niet op straat te wagen en de strikte privésfeer niet te verlaten. Van religie die zich in de diepte van het hart verbergt, of zich uitdrukt in verheven en abstracte idealen, is men nog wel bereid de waarde te zien. Voor religie die denkt dat haar plek is waar het wemelt van de mensen, in hun bonte verscheidenheid, geldt dit nauwelijks. Religie die verbonden is met schrijnende pijn, hartstochtelijke verontwaardiging en uitzinnige vreugde, doet wenkbrauwen fronsen. Dat zij iets te zeggen heeft over onze omgang met asielzoekers, psychiatrische patiënten die op straat zwerven, en met wat er in banken en regeringsgebouwen gebeurt, is voor velen geen vanzelfsprekendheid. Dit roept vragen op: brengt religie die zich manifesteert door afwijkende kleding te dragen of afwijkend gedrag te vertonen niet de openbare orde in gevaar? Verstoren afwijkende opvattingen over het alledaagse leven van mensen en wat daarin goed is, niet teveel ons vertrouwd doen en laten?

Maar er is niets aan te doen: het katholicisme is van de straat.

Erik Borgman in 'Proeven van goed samenleven. Inleiding in het katholiek sociaal denken' – Adveniat Baarn / VKMO 's-Hertogenbosch, 2012, pagina 9.

Evangelie van Hemelvaart volgens Lucas 24,46-53 :

Jezus geeft uitleg en helpt de leerlingen de heilige boeken goed te begrijpen.
Zij moeten dat goed nieuws nu aan iedereen gaan vertellen, allereerst in Jeruzalem.

of het **Evangelie uit de liturgie van het weekend.**

Homilie (*vind je online eind april*)

Geloofsbelijdenis

(1)

Zie geloofsbelijdenis 9e in de 'groene Zingt Jubilate' pagina 35 :
kan gezongen of afwisselend gebeden worden door voorganger en gemeenschap.

(2)

Ik geloof in God die de wereld heeft bestemd
voor het geluk van de mensen.
Hij nodigt ons uit om deel te hebben aan zijn liefde.

**Ik geloof in Jezus Christus,
die aan de liefde van God gestalte heeft gegeven.**

Hij heeft zich ingezet om mensen te bevrijden.
Hij is hierin zo ver gegaan
dat Hij er zijn leven heeft voor gegeven.

**Ik geloof dat zijn Geest nog steeds mensen
blijft bezielen en oproepen om die weg van liefde te gaan.**

Ik geloof in mensen die in Jezus voetstappen treden
en die hun daden richten naar wat Hij heeft voorgeleefd.
Zij zijn het zout van de aarde.
Zij zijn het licht in deze wereld.

**Tot die gemeenschap van mensen wil ik behoren,
want ik wil meebouwen aan Gods eigen droom:
Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
waar het goed leven is om te leven voor allen.
Amen.**

Bron onbekend

(3)

*Geloven is een krachtig middel voor het alledaagse leven.
Als dat in gemeenschap kan, in groepen, in organisaties,
in verenigingen waar twee of meer mensen samenkomen,
werkt het veelvoudig...*

**Ik geloof niet langer in blind noodlot en stom toeval,
in afgoden en machten, de markt en de beurs.**

**Ik geloof niet langer meer dat deze wereld vol uitbuiting,
vernedering en pijn de enig mogelijke wereld is.**

**Ik geloof niet meer dat ook maar iets in deze wereld natuurnoodzakelijk is,
zoals kindersterfte, aids, kinderslavernij, het bittere onrecht van de armoede
en als gevolg daarvan, het bittere geweld.**

**Ik geloof dat waar mensen het opnemen voor de zwakken,
we een beetje Gods wereld bereiken.**

**Ik geloof dat waar we samen strijden voor rechtvaardigheid
en menswaardigheid voor allen,
we samen groeien tot een menselijke wereld van vrede en vreugde.**

Ik geloof dat wij de wereld dagelijks mee scheppen.

**Ik wil me samen met heel velen inzetten voor een betere wereld,
maar dan stukje bij beetje, dag na dag.**

Jeanne Devos

Voorbeden

Wij bidden om een kwaliteitsvol leven voor iedereen in onze wereld.
Wij bidden om verzet tegen honger en dorst, armoede en uitbuiting.
Dat wij blijven geloven in een wereld die van iedereen is.
Daarom bidden we om sterkte en solidariteit,
om liefde en rechtvaardigheid voor allen, niemand uitgesloten...
Laat ons (zingend) bidden.

Wij bidden om zorg voor onze planeet, ons gemeenschappelijk huis.
Dat wij de handen uit de mouwen steken voor zuiver water, grond en lucht.
Dat we geloven dat onze kleine en goede ecologische daden wel degelijk tellen.
Dat we onze ogen gericht houden op de toekomst van allen
opdat de wereld van iedereen is...
Laat ons (zingend) bidden.

Wij bidden om vriendelijkheid tussen mensen,
om aandacht en geduld voor elkaar in deze snelle en vaak koele wereld,
om een leven menswaardig.
Dat wij oog hebben voor elkaar, vooral de minsten en de meest kwetsbaren.
We bidden om sociale tederheid die ons in staat stelt
om 'de wereld is van iedereen' dichterbij te brengen...
Laat ons (zingend) bidden.

Wij bidden om veerkracht zodat we blijven zoeken naar eigentijdse netwerken,
naar verbinding met nieuwe wegen en ideeën,
dat wij zoeken naar bondgenoten om onze sociale droom
dat de wereld van iedereen is te kunnen realiseren,
dat wij ons niet laten afremmen door structuren of aloude gewoontes...
Laat ons zingend bidden.

Tenslotte willen wij ook bidden voor al onze dierbare overledenen :
familie en vrienden, leden en bestuursleden,
voor

Dat ze leven en vrede mogen vinden aan de overkant van dit leven...
Laat ons (zingend) bidden.

*Gij die de mensen hebt geschapen om samen de aarde te bewonen
en elkaar te helpen en te dienen, verhoor onze gebeden.
Geef ons oog en oor voor de wensen en de behoeften van onze medemensen.
En versterk in ons de bereidheid ons in te spannen voor het algemeen welzijn.
Dat vragen wij U door Jezus, uw Zoon, die ons op die weg is voorgedaan.
Amen.*

(Afsluitend gebed naar Kees Pannekoek)

Gebed over de gaven

(1)

God, bondgenoot van mensen,
maak ons beschikbaar en breekbaar als levend brood.
Maak ons genietbaar en smaakbaar als tintelende wijn.
Laat door uw liefdeskracht dit brood en deze wijn
teken worden van Jezus' aanwezigheid midden onder ons,
tot tevredenheid van onszelf en geluk van iedereen.
Amen.

(2)

God, bondgenoot van mensen,
wij dromen van een wereld die van iedereen is.
Een wereld waar mensen geloven in en werken aan een goede toekomst
met zorg en aandacht voor de komende generaties.
Hiervan dromend leggen we onze gaven in uw handen.
Zegen ze met uw geestkracht omwille van Jezus' naam.
Amen.

Eucharistisch gebed

(1)

Eucharistisch gebed XI C : 'Jezus gaat aan geen enkele nood voorbij'.

(2)

Eucharistisch gebed : 'Samen de weg van het leven gaan'

- De Heer zal bij u zijn ...
- Verheft uw hart ...
- Brengen wij dank aan de Heer, onze God ...

God van liefde en gerechtigheid,
hoe wonderlijk zijn de wegen die U met ons gaat.
U roept ons bij onze naam om medemens en naaste te zijn,
om schouder aan schouder de weg van het leven te gaan,
om te groeien naar uw beeld en gelijkenis.

**Wij zeggen dank
voor medemensen die ons woorden van liefde en vrede,
tederheid en troost toespreken,
die ons nabij blijven in moeilijke uren van angst en onzekerheid,
pijn en eenzaamheid,
die met ons meegaan en ons doen groeien tot nieuwe levenskracht.**

We zeggen dank, God,
voor al het goede en het geluk dat wij mogen ervaren,
voor wat ons mild en hoopvol stemt,
voor wat ons nieuwe perspectieven biedt en ons hart beroert.
Daarom richten wij ons tot U en met deze woorden:

Laudate omnes gentes, laudate Dominum (2x)

God van liefde en gerechtigheid,
U die onze ziel aanspreekt en onze diepste levensbron bent,
U die telkens weer geroepen wordt bij wieg en graf,
bij rouwen en bij 'houden van',
naar U zien wij uit als naar een hemel die ons wacht :
Jezus Christus zelf,
die zich als brood voor de wereld heeft geschonken.

In zijn naam en tot zijn gedachtenis
nemen ook wij brood in de handen en wij vragen U:

+ Zend uw Geest over deze gaven opdat wij zouden doen wat Jezus deed.
Naar zijn voorbeeld zijn wij hier samen om het brood te delen met elkaar...

- Woorden laatste Avondmaal -

Laudate omnes gentes, laudate Dominum

God van liefde en gerechtigheid,
zo gedenken wij de dood van Jezus Christus,
we belijden zijn opstanding en wij verwachten zijn toekomst.

Wij bidden om uw Geest en vragen :
open ons hart voor de diversiteit van mensen,
open onze ogen opdat wij hun leven zien,
open onze oren opdat wij hun diepste verhaal zouden horen.

In die geest bidden wij voor mensen waarmee we verbonden leven
in goede en kwade dagen...
Wij gedenken ook hen van wie wij afscheid hebben genomen...

**Geef dat wij bewust mogen worden dat breken en delen
het geheim is van samenleven.
Laat ons komen op het spoor van Jezus,
die ons doet opstaan uit onmacht en verlamming,
die ons doet bouwen aan een wereld waar ruimte is voor iedereen.
Beziel ons met uw Geest en boetseer ons tot mensen voor mensen,
evenbeeld van uw zorg om alles en allen.**

Geef dat het zichtbaar is dat wij evangelische mensen willen zijn,
levende wezens van tastbare solidariteit,
van voelbare en hoopvolle toekomst,
van een levende en nabije God...

Laudate omnes gentes, laudate Dominum.

Naar 'Dominicanen Schilde-Bergen' – parochie Onze-Lieve-Vrouw-ten-Hemel-Opgenomen

Onze Vader

Vredeswens

(1)

Heer en Vriend Jezus,
maak ons tot een instrument van vrede:
mensen die uit liefde voor rechtvaardigheid vrede brengen waar verdeeldheid heerst,
mensen die zich inspannen voor alles wat goed is en de moeite waard om voor te leven.
Dat wij niet zwijgen bij onrecht en ongelijkheid omwille van zelfbehoud of onverschilligheid.
Schenk ons steeds opnieuw de moed zorg te dragen voor mens en wereld.
Amen.

(2)

Alleen de rijst die we samen delen, voedt.
Alleen het water dat we samen drinken, lest onze dorst.
Alleen de strijd die we samen voeren, brengt bevrijding.
Alleen de kleren die we samen delen, maken mooi.
Alleen de woorden die we samen vinden, zijn verstaanbaar.
Alleen de weg die we samen gaan, heeft een doel.
Alleen het doel dat we samen stellen, is bereikbaar.
Alleen de vrede die wij samen maken, wordt wereldwijd.

Communie

Bezinningstekst na de communie

(1)

Mahatma Ghandi schreef:

Laat ons geen vooruitgang noemen
waar een ander aan ten onder gaat.

Laat ons geen groei noemen
waar een ander minder van wordt.

Laat ons geen vrijheid noemen
wat een ander het recht ontnemt om zichzelf te zijn.

Laat ons geen gemeenschap noemen
waar de minste niet de meeste aandacht krijgt.

Laat ons zelf de verandering zijn
die we in de wereld willen zien.

(2)

Hooglied van ons engagement

Al woon ik veel vergaderingen bij,
al kan ik overal zeggen dat ik het druk heb,
als ik dit niet met liefde doe, dan betekent dit niets.

Al heb ik sterke en sociale overtuigingen,
al ken ik de vurigheid om die te verdedigen,
als ik dit niet met liefde doe, dan betekent dit niets.

Al heb ik heel veel activiteiten,
al roep ik op heel veel manieren op tot actie,
als ik dit niet met liefde doe, dan betekent dit niets.

Al heb ik heel veel contacten – persoonlijk en functioneel,
al verklaar ik steeds open te staan voor andere mensen,
als ik dit niet met liefde doe, dan betekent dit niets.

Al ontvang ik dagelijks veel berichten,
al doe ik moeite om evenveel te antwoorden,
als ik dit niet met liefde doe, dan betekent dit niets.

De liefde zoekt niet in de belangstelling te staan.
De liefde zoekt geen waardering.
De liefde leeft niet van resultaat.

De liefde is niet blind voor fouten.
De liefde kan zwakheden aan.
De liefde vergeeft.

De liefde zoekt niet voortdurend te spreken.
De liefde wil niet voortdurend luisteren en volgen.
De liefde weet om te gaan met conflicten.
De liefde wil dialoog in wederzijds respect.

De liefde wakkert mijn mogelijkheden aan.
De liefde verdraagt mijn kwetsbaarheid.

De liefde maakt doorheen alles gelukkig.
De liefde geeft rust, kracht en diepte.
De liefde houdt vol.
De liefde is eeuwig.

Luc Vandenabeele, Woorden om te bezinnen 2, 2015, pagina 28-29.

(3)

Solidariteit als oefening in naastenliefde

Tijdens mijn eerste verblijf in Kenia, heb ik voor een periode van vijf maanden meegeleefd met een lokale familie. Ik had zo opeens een Keniaanse mama, papa, broers en zussen. Door het meeleven, het meekijken en het meedoen, heb ik een stukje kunnen zien en ervaren van de Keniaanse cultuur.

Sommige dingen waren leuk om te ervaren, andere zaken spannend of verrassend. De open cultuur en de aandacht voor elkaar vond ik erg verfrissend. Een mooi voorbeeld voor onze eigen individualistische samenleving. Ook waren er een hoop dingen die ik in eerste instantie niet begreep. En eerlijk gezegd eigenlijk nog steeds niet. Maar het mooie is dat dit niet zoveel uitmaakt. Je kunt je ook verbonden met elkaar voelen zonder elkaar helemaal te begrijpen. Zo heb ik prachtige voorbeelden gezien van solidariteit, die me tot op de dag van vandaag bezighouden. Zoals die keer toen er een vrouw onverwacht langskwam...

Tijdens het avondeten, bruine bonen met rijst, kwam er een vrouw van rond de vijftig de kamer binnen. Deze vrouw werd begroet, er werd een bord gepakt en al snel zat de mevrouw samen met ons aan tafel te eten. Zonder veel te zeggen, at ze haar bord leeg. Wij waren druk aan het praten over de politiek in Kenia, de dagelijkse beslommeringen en natuurlijk het weer. De vrouw zat er in stilte bij. Op een gegeven moment was het tijd om naar bed te gaan. En, ik zag dat mama een bed voor de gast aan het klaarmaken was. Toen ik vroeg wie de vrouw was kwam het antwoord: "Geen idee. Ze kwam aan, en zocht een slaappleats". Hoe lang ze zou blijven kon mama me ook niet vertellen.

Nu, terug in Nederland denk ik nog regelmatig terug aan dit voorbeeld. Het laat me zien dat solidariteit niets te maken heeft met grootse en verheven woorden. Het zit juist in het kleine: het aanbieden van een bord eten of een plaats om te slapen. Dat is waar solidariteit om draait.

Bart-Jan den Boer getuigt hierover in 'Proeven van goed samenleven', pagina 101.

Slotgebed

(1)

**Wees geprezen Heer met al uw schepselen,
vooral met broeder zon
die de dag is en door wie Gij ons verlicht.
Hij is mooi en straalt met grote pracht,
van U Allerhoogste draagt hij het teken.**

**Wees geprezen Heer door zuster maan en de sterren.
Aan de hemel hebt Gij ze gevormd,
helder en kostbaar en mooi.**

**Wees geprezen Heer door broeder wind
en door de lucht, bewolkt of helder,
en ieder jaargetijde,
door wie Gij het leven van uw schepselen onderhoudt.**

**Wees geprezen Heer door zuster water
die heel nuttig is en nederig en kostbaar.**

**Wees geprezen Heer door broeder vuur
door wie Gij voor ons de nacht verlicht,
hij is mooi en vrolijk, stoer en sterk.**

**Dag mensen,
zegt en gedenkt uw God en Heer
en dankt hem
en dient hem in deemoed.**

Amen.

Naar een prachtige hymne van Sint Franciscus van Assisi

(2)

**God, bondgenoot van mensen,
help ons profetische sporen te trekken en nieuwe wegen te gaan.
Geef dat ons bidden niet bij woorden blijft maar zichtbaar wordt in daden.
Schenk ons de kracht om samen met velen te werken aan een betere samenleving.
Schenk ons aandacht voor allen die het moeilijk hebben.
Schenk ons de nodige veerkracht zodat we ons verder kunnen inzetten,
uit liefde voor rechtvaardigheid en opdat de wereld van iedereen mag worden.
We vragen het in Jezus' naam.
Amen.**

(3)

**Liefdevolle God,
doe ons in deze tijd stilstaan
bij de waarde en de betekenis van arbeid vandaag.**

Geef dat wij de waarde van arbeid niet alleen in loon uitdrukken.

**Dat wij elke arbeid inderdaad zien als een zinvolle bijdrage
tot opbouw van een menswaardige maatschappij.**

**Maak dat wij ook betekenis geven aan alle mensen,
die, om welke reden ook, geen loonarbeid kunnen leveren.**

**Dat wij ons inzetten voor een goed, aangename werksfeer,
waarbij een goede verstandhouding vooropstaat,
dat niemand te zeer onder druk komt te staan.**

**Dat arbeid voor iedereen een kans is
om zijn talenten als geschenk aan te bieden
en daardoor zichzelf tot geluk te ontplooien.**

**Dat wij arbeid gelovig zien als een mee verantwoordelijk mogen zijn
voor het geheel van Uw Schepping.**

Luc Vandenabeele, Woorden om te bezinnen 2, 2015, pagina 15.

Zending & Zegen

(1)

Uit liefde voor rechtvaardigheid willen wij het verhaal van goed samenleven verder schrijven en vertellen.

Want zonder liefde zal ons dat niet lukken.

Liefde is de motivatie, de motor voor rechtvaardigheid.

Liefde doet je geraakt worden door de ander, dichtbij en veraf.

Liefde maakt je betrokken op de ander en op de schepping.

Die liefde moeten we vooral tonen met daden en niet met woorden.

Laat die liefde onze kracht zijn om ons verder in te zetten voor een goede samenleving.

En moge God daarin met ons blijven meegaan:

als een zegen die ons nooit verlaat,

als een zegen voor onszelf, voor onze inzet en voor ieder ander.

Hij die is: Vader, Zoon en heilige Geest.

Amen.

(2)

“Twijfel er nooit aan

dat een kleine groep betrokken en toegewijde burgers

de wereld kan veranderen.

Het is zelfs nooit anders dan zo geweest” - (Magaret Mead)

Dat wij daarom in verbondenheid elkaar in beweging houden.

Want in verbondenheid heb je een kracht waar je een strijd mee kunt voeren.

En moge God daarin met ons blijven meegaan:

als een zegen die ons nooit verlaat,

als een zegen voor onszelf, voor onze inzet en voor ieder ander.

Hij die is: Vader, Zoon en heilige Geest.

Amen.

Tony De Jans

beweging.net | zingevingcoördinator

tel 0475/367655

tony.dejans@beweging.net

www.beweging.net

